

សៀវភៅដានីយ៍លៃ - លខេម្ពយរយមុកប្រាំ

ការបកស្រាយអត្ថន័យពុទ្ធសាសនា៖ ការបកស្រាយ ដានីយ៍លៃ 11:40
និងអត្ថន័យរបស់វាសម្រាប់គ្រិស្តសាសនាសម័យទំនើប

Jeff Pippenger
2024-03-09

ខទីសស៊ែប នៃ ដានីយ៍លៃ ជំពូក ១១ ចាប់ផ្តើមនូវពេលវេលាចុងបញ្ចប់
ប៉ុន្តែខែនេះកំណត់ពេលវេលាចុងបញ្ចប់ពីរ ដូចនេះហើយអនុញ្ញាតឱ្យសិស្សសន្សំព្រះបន្ទូល
ទំនាយតម្រឹមពេលវេលាចុងបញ្ចប់ទីមួយជាមួយនឹងពេលវេលាចុងបញ្ចប់ទីពីរ។
នូវពេលវេលាអនុវត្តការបកស្រាយនេះ បន្ទាប់មកវត្តមានសក្ខីភាពរបស់ពួកយើងលើវិស័យ
ដលៃបានចាប់ផ្តើមនៅឆ្នាំ 1798
រត់ស្របគ្នាជាមួយបុរេវត្តមានសក្ខីភាពរបស់សហរដ្ឋអាមេរិកនៅឆ្នាំ 1989។
បន្ទាប់មកទាំងពីរនេះកំណត់បង្ហាញបន្ទាប់មកនៃស្ថានភាពស្រុកស្រែកង់ពិត
និងបន្ទាប់មកនៃស្ថានភាពសាធារណរដ្ឋរបស់សក្រពាហនៈនៃផែនដីក្នុងវិវរណៈ ជំពូក ១៣។
បន្ទាប់មកទាំងពីរចាប់ផ្តើមនូវពេលវេលាចុងបញ្ចប់នៅឆ្នាំ 1798
ហើយពេលវេលាចុងបញ្ចប់នៅឆ្នាំ 1989 គ្មានតំបន់ពេញបន្ទុក និងផ្តល់ជាសាក្សីទីពីរ
ចំពោះសញ្ញាសំគាល់នៃចេតនាពិតដលៃគ្រូបង្រៀនប្រើប្រាស់នៅក្នុងខនេះ។

ចលនារបស់ទេវតាទីបីបានមកដល់នៅថ្ងៃទី 22 ខែតុលា ឆ្នាំ 1844
ប៉ុន្តែគ្រូបង្រៀនបានពន្យារពេលដោយសារការបោះឆ្នោតរយៈពេលប្រាំពីរឆ្នាំ ចាប់ពីឆ្នាំ 1856 ដល់
1863។ ការមកដល់របស់ទេវតាទីបីគ្រូបង្រៀនបានផ្ទេរឱ្យមុននូវថ្ងៃទី 11 ខែកញ្ញា
ឆ្នាំ 2001។ ឆ្នាំ 1863
គ្រូបង្រៀនកំណត់ជាមុនដោយការបោះឆ្នោតលើកដំបូងរបស់អ៊ីស្រាអែលបុរាណនៅក្នុងស្រែ
និងការបោះឆ្នោតរបស់អ្នកសិទ្ធិការណ៍ដប់នាក់ ហើយថ្ងៃទី 11 ខែកញ្ញា ឆ្នាំ 2001
គ្រូបង្រៀនកំណត់ជាមុនដោយការបោះឆ្នោតលើកចុងក្រោយរបស់អ៊ីស្រាអែលបុរាណនៅក្នុងស្រែ
និងការបោះឆ្នោតរបស់ម៉ូសេ។ ការបោះឆ្នោតនៅឆ្នាំ 1863
ដលៃកំណត់ឱ្យការបោះឆ្នោតលើកដំបូងនៅក្នុងស្រែ
បានបង្កើតការកាត់ទោសបុរាណវិទ្យានៅទីរួមស្រុក។ ការបោះឆ្នោតនៅថ្ងៃទី 11
ខែកញ្ញា ឆ្នាំ 2001 កំណត់ឱ្យការបោះឆ្នោតលើកចុងក្រោយនៅក្នុងស្រែ
ដលៃបានបង្កើតឱ្យមានការស្តាប់របស់ភាពជាអ្នកដឹកនាំនៃអាដវ័រទីស្តូន។

ការយាងចុះមកនៃវេតានៅថ្ងៃទី ១១ ខែសីហា ឆ្នាំ ១៨៤០
ដលៃបានបើកដំណើរចលនាពីឆ្នាំ ១៨៤០ ដល់ ១៨៤៤ ដលៃបុរាណសិរី រីក
បានហៅថាជាការសម្រេចដ៏រុងរឿងនៃព្រះចេតនារបស់ព្រះ
បានដានីមិត្តបុរាណជាមុនអំពីថ្ងៃទី ១១ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០០១
ហើយបានកំណត់សម្គាល់អំពីការសម្រេចដ៏រុងរឿងនៃព្រះចេតនារបស់ព្រះ។

«ទេវតាដលៃមួយជាមួយក្នុងការបុរាណសាសនារបស់ទេវតាទីបី
នឹងបំភ្លឺផែនដីទាំងមូលដោយសិរីរុងរឿងរបស់គាត់។
ការងារមួយដលៃមានវិសាលភាពទូទាំងពិភពលោក និងអំណាចដ៏អស្ចារ្យមិនធ្លាប់មាន
គ្រូបង្រៀនទាយទុកនៅទីនេះ។ ចលនាការយាងមកវិញក្នុងឆ្នាំ 1840-44
ជាការបង្ហាញដ៏រុងរឿងនៃព្រះចេតនារបស់ព្រះ; សាររបស់ទេវតាទីមួយគ្រូបង្រៀននៅដល់

សូមថាវិធីបសេកកម្មមគ្គុបទ្ទិកនូវលំដាប់លំដោយនៃពិភពលោក
ហើយនូវក្នុងបុរេសេដ្ឋកិច្ច មានការចាប់អារម្មណ៍ខាងសាសនាយ៉ាងខ្លាំងបំផុត
ដែលបានយកចិត្តទុកដាក់ក្នុងបុរេសាសនាមួយ
ចាប់តាំងពីការកើតឡើងនៃសាសនាទីបីដប់ប្រាំមួយមក; ប៉ុន្តែទាំងនេះនឹងត្រូវហា
នលើសដោយចលនាដ៏មានអំណាចក្នុងការរៀបចំការចុងក្រោយរបស់ទេវតាទីបី»។ The
Great Controversy, 611.

ការមកដល់ជាលើកដំបូងនៃទេវតាទីបី នៅថ្ងៃទី 22 ខែតុលា ឆ្នាំ 1844 (ក្នុងសៀវភៅមួយ)
គឺដើម្បីបញ្ចប់កិច្ចការ

ប៉ុន្តែប្រែជាជនរបស់ព្រះមានជ័យលើសតែងតាំងមេដឹកនាំថ្មីមុនគេ
ហើយត្រូវបានទៅអហេស៊ីប៊ីរីញ។ ដល់ឆ្នាំ 1863 ពួកគេហោន «សូមបន្ទោបបង្គាប់ឱ្យឡើងវិញ»
ជំនួសឱ្យការចូលរួមក្នុងកិច្ចការរបស់ព្រះ ក្នុងការទម្លាក់កំពែងពីខ្មៅ។ ដូច្នេះ
ពួកគេត្រូវបានដាក់បណ្តាសា ដោយសេចក្តីសុំលាបនៃក្នុងទីហោស្តាន។

នៃគ្រានោះ យ៉ូស៊ែហ្វហោនឱ្យពួកគេស្តេច ដោយពោលថា៖
«មនុស្សណាដែលក្រោកឡើងសង់ក្នុងយើងខ្លួនឡើងវិញ នៅចំពោះព្រះយេស៊ូ
ត្រូវបានបណ្តាសា។ គាត់នឹងដាក់គ្រឿងក្នុងនេះដោយកូនបុរសច្បាប់របស់គាត់
ហើយនឹងដំឡើងទ្វារក្នុងនេះដោយកូនបុរសពៅរបស់គាត់»។ យ៉ូស៊ែហ្វ ៦:២៦។

ដូចជាអ្វីស្តាប់អំពីបុរាណនៃក្នុងសៀវភៅមួយ ដែលបានបដិសេធសាររបស់យ៉ូស៊ែហ្វ និងកាឡែប
ការបោះបង្គាប់របស់អ្វីស្តាប់អំពីសម័យទំនើបនៃក្នុងសៀវភៅមួយ (1863)

បាននាំបណ្តាសារបស់យ៉ូស៊ែហ្វមេកលើពួកគេ។

នៃពេលវេលាទីបីបានត្រូវបានបង្កើតឡើងនៅថ្ងៃទី 11 ខែកញ្ញា ឆ្នាំ 2001
(ក្នុងសៀវភៅក្រោយ) កិច្ចការចុងក្រោយដែលត្រូវបានផ្តើមព្រះនាំយើង
និងកំពែងរបស់វាឱ្យដួលរលំ បានចាប់ផ្តើមឡើង។

ថ្ងៃទី ២២ ខែតុលា ឆ្នាំ ១៨៤៤ សម្រាប់ការមកដល់នៃទេវតាទីបី ហើយដោយហេតុនេះ វាក៏
សម្រាប់ការមកដល់នៃថ្ងៃអាទិត្យដែលនឹងមកដល់ឆាប់ៗនេះក្នុងថ្ងៃក្រោយផងដែរ
។ ឆ្នាំ ១៨៦៣ សម្រាប់ទីបញ្ចប់នៃរយៈពេលសាកលបងរបស់ទេវតាទីបី
ដែលបានចាប់ផ្តើមនៅថ្ងៃទី ២២ ខែតុលា ឆ្នាំ ១៨៤៤។ ដូច្នេះ ឆ្នាំ ១៨៦៣
គឺជានិមិត្តរូបនៃការចាប់ផ្តើមថ្ងៃអាទិត្យដែលនឹងមកដល់ឆាប់ៗនេះ
ពីព្រោះព្រះយេស៊ូតែងតែណែនាំឱ្យទីបញ្ចប់ជាមួយនឹងការចាប់ផ្តើម។ នៅឆ្នាំ ១៨៦៣
ជាតិសាសន៍ត្រូវបានបង្កើតជាពីរក្រុម ហើយដូចគ្នានេះដែរ
នៃពេលចាប់ផ្តើមថ្ងៃអាទិត្យមកដល់ មនុស្សពីរក្រុមនឹងត្រូវបានសម្រង់ឱ្យយើង។

រយៈពេលនៃការសាកលបងរបស់ទេវតាទីបីក្នុងបុរេត្ថិសាស្ត្រមីលលំដាប់

បានចាប់ផ្តើមនៅឆ្នាំ 1844 ហើយបានបញ្ចប់នៅឆ្នាំ 1863

ហើយទាំងការចាប់ផ្តើម និងការបញ្ចប់

សុទ្ធតែហោនសម្រាប់ដោយចាប់ផ្តើមថ្ងៃអាទិត្យនៃថ្ងៃក្រោយ។

ក្នុងបុរេត្ថិសាស្ត្ររវាងការចាប់ផ្តើម (1844) និងការបញ្ចប់ (1863) នោះ

មានការបោះបង្គាប់របស់ចលនាមីលលំដាប់ (1856)។ ដូច្នេះ រយៈពេលនោះមានហត្ថលេខានៃ

«សេចក្តីពិត»។ ការត្រូវបានទៅក្នុងសេចក្តីពិតទីពីរនៅថ្ងៃទី 11 ខែកញ្ញា ឆ្នាំ 2001

សម្រាប់ការចាប់ផ្តើមនៃការសាកលបងរបស់ទេវតាទីបី

ដែលត្រូវបានបញ្ចប់នៃពេលចាប់ផ្តើមថ្ងៃអាទិត្យដែលនឹងមកដល់ក្នុងពេលឆាប់ៗនេះ

ដូចដែលត្រូវបានគំរាមដោយឆ្នាំ 1863។

ចាប់តាំងពីចូលរដ្ឋបាលក្រុងភ្នំពេញនេះរហូតដល់ពេលសាកលុបបង្គោលស្រុកស្រូវមានបិទ
យឺត និងជញ្ជាំងរបស់វានឹងត្រូវបានបំបែកចុះ
ដោយសរុបតាមការជំនុំជម្រះបុរេក្រឹត្យសាលាដំបូងរាជធានីភ្នំពេញ
ដល់ត្រូវបានកំណត់នៅក្នុងបុរេក្រឹត្យសាលាដំបូងរាជធានីភ្នំពេញ។ ខ្លឹមសារចាប់ផ្តើមនៅឆ្នាំ 1798
ហើយបញ្ចប់នៅចុងរដ្ឋបាលក្រុងភ្នំពេញដែលនឹងមកដល់ឆ្នាំៗនេះ ក្នុងខ្លឹមសារមួយ។
ពេលវេលានៃបញ្ចប់នៅឆ្នាំ 1798 កំណត់ឲ្យបន្ទាត់ខាងក្នុងនៃព្រះវិហាររបស់ព្រះ
ដោយចាប់ផ្តើមពីពួក Millerites នៃចលនាវេតាទិកមួយ រហូតដល់ចលនាវេតាទិក
និងមួយសន្លឹកស្នាមដៃនៃប្លង់នោះ។ ទាំងអស់ស្ថិតនៅក្នុងខត្តកម្ម។

សង្គមរាស្ត្រស្រុកចេញខាងជើង
ដល់មានចាប់ផ្តើមជាមួយនឹងការឡើងកាន់អំណាចរបស់ស្រុកចេញខាងត្បូងនៅឆ្នាំ 1798
ត្រូវបាននាំឲ្យឈានដល់បញ្ចប់នៅឆ្នាំ 1989
នៅពេលដែលស្រុកចេញខាងត្បូងត្រូវបានផ្តល់ដោយសម្បត្តិធាតុរាវនៃគម្រោង
និងគម្រោងមួយនៃព្រះយាករណ៍ព្រះគម្ពីរ។ សង្គមរាស្ត្រស្រុកចេញខាងជើង
និងស្រុកចេញខាងត្បូង ដល់មានចាប់ផ្តើមនៅឆ្នាំ 1798
ត្រូវបានពួកមីលូឈីយ៉ាត់ទទួលស្គាល់ថាជាសង្គមរាស្ត្របុរាណនិងរូប
ដល់ពួកគេបានឃើញថាជាអំណាចបំផ្លាញទាំងពីរ គឺសាសនាព្រះយាករណ៍និយម
និងសាសនាហាណូ។ នៅពេលដែលសង្គមរាស្ត្រមានបញ្ចប់នៅឆ្នាំ 1989
អំណាចបំផ្លាញទាំងពីរបានជាប់ពាក់ព័ន្ធ
ហើយវាបានសម្រាល់ការចាប់ផ្តើមនៃនូវព្រះយាករណ៍អំពីអំណាចទាំងបីនេះ
ដល់ដឹកនាំពិភពលោកទៅកាន់អាម៉ាតឌេន
ដល់ត្រូវបានកំណត់តាមភូមិសាស្ត្រនៅក្នុងខ 45 នៃដានីយ៍លៃ ជំពូក 11។

ខ្លាំងស្រីបដល់ស្រីបុរាណ កំណត់អត្តសញ្ញាណអំពីចលនាការព្រះយាករណ៍នៃអំណាចទាំងបី
ដល់នាំសម្រុកចេញខាងត្បូងដល់ចុងបញ្ចប់របស់គាត់ នៅចន្លោះសមុទ្រទាំងឡាយ
និងក្នុងបរិស្ថានផ្សេងៗទៀត។ បើយល់ត្រឹមត្រូវ
នោះបុរេក្រឹត្យសាលាដំបូងរាជធានីភ្នំពេញដែលកំណត់នៅក្នុងខ្លឹមសារ
រួមបញ្ចូលខ្លឹមសារដល់ខ្លឹមសារប្លង់។

ហេតុនេះ ចាប់ផ្តើមពីពេលវេលាចុងបញ្ចប់នៅឆ្នាំ 1989 ដោយមានសាក្សីទីពីរនៃឆ្នាំ
1798 ដល់កំណត់អត្តសញ្ញាណការចាប់ផ្តើម
និងការបញ្ចប់នៃសង្គមរាស្ត្រស្រុកចេញខាងត្បូង និងស្រុកចេញខាងជើង
ខ្លឹមសារមួយ ដល់ខ្លឹមសារប្លង់ កំណត់អត្តសញ្ញាណសហភាពប្រឆាំងនឹងអំណាចហាបមួយ
ដល់ប្លង់មរណៈរបស់នាងត្រូវបានព្រះយាករណ៍ ហើយខ្លឹមសារបុរាណ
គឺជាកន្លែងដែលនាងមកដល់បញ្ចប់របស់នាង។ ខ្លាំងនេះ
នៅពេលត្រូវបានចូលទៅជិតតាមទស្សនៈនេះ
បង្ហាញបុរេក្រឹត្យសាលាដំបូងរាជធានីភ្នំពេញដែលស្ថិតនៅខាងក្រៅព្រះវិហាររបស់ព្រះ
ដូចដែលត្រូវបានកំណត់ផងដែរ ដោយទំនាក់ទំនងរវាងគ្នាទាំងបុរាណ និងព្រះវិហារទាំងបុរាណ
នៅក្នុងគម្ពីរវិវរណៈ។

បន្ទាត់នៃបុរេក្រឹត្យសាលាដំបូងរាជធានីភ្នំពេញដែលកំណត់ដោយឆ្នាំ 1798
កំណត់ជាមុនដល់ការជំនុំជម្រះស៊ើបអង្កេត
ហើយបន្ទាត់ដែលចាប់ផ្តើមនៅចំណុចដូចគ្នានោះក្នុងឆ្នាំ 1989
កំណត់ជាមុនដល់ការជំនុំជម្រះអនុវត្តច្បាប់។ ឆ្នាំ 1798

កំពុងសង្កត់ធ្ងន់ជាចម្បងលើកិច្ចការរបស់អ្នកនាំសារ
ដលៃរៀបចំផ្សព្វផ្សាយសម្រាប់អ្នកនាំសារនៃចេកុដ៏សញ្ញា ហើយឆ្នាំ 1989
កំពុងសង្កត់ធ្ងន់ជាចម្បងលើកិច្ចការរបស់អ្នកនាំសារអលើយ៉ា។

ចាប់តាំងពីឆ្នាំ 1798 មក ពលេដលៃព្រះគម្ពីរដានីយ៍លៃគួរឲ្យមានបរិក្ខត្យ
យើងមានការកើនឡើងនៃចំណេះដឹងអំពីបុរេគុកិសាស្ត្រពុយាករណ៍ ដលៃក្នុងនោះព្រះគ្រី
ស្តូនដឹកនាំបុរាណសាស្ត្ររបស់ទ្រង់ឲ្យចូលទៅក្នុងទំនាក់ទំនងសញ្ញាសញ្ញាមួយ
ដលៃសម្រេចការរួមបញ្ចូលគ្នាជាអចិន្ត្រៃយ៍រវាងទេវភាព និងមនុស្សជាតិ។
សញ្ញាសញ្ញានៃថ្ងៃច្រើនក្រោយនោះ
គួរឲ្យមានកំណត់សម្គាល់ជាញឹកញាប់មុតងហើយមុតងទៀតនៃក្នុងបទគម្ពីរ។

មើល ថ្ងៃទាំងឡាយកំពុងមក ដូចព្រះអម្ចាស់មានព្រះបន្ទូល ថា
យើងនឹងផ្ទុះចេញមួយជាមួយនឹងពូជវង្សស៊ីស្តាអលៃ
និងជាមួយនឹងពូជវង្សយូដា៖
មិនដូចសញ្ញាដលៃយើងមានផ្ទុះចេញជាមួយបុព្វបុរសរបស់ពួកគេ
នៃថ្ងៃដែលយើងកាន់ដៃពួកគេ ដើម្បីបំផ្លាញពួកគេចេញពីស្រុកអលើបឡើយ។
សញ្ញារបស់យើងនោះ ពួកគេហេតុបំពាន
បរិទ្ធនោះជាយើងមានផ្ទុះចេញជាមួយបុព្វបុរសរបស់ពួកគេក៏ដោយ
ដូចព្រះអម្ចាស់មានព្រះបន្ទូល។ ប៉ុន្តែ
នេះហើយជាសញ្ញាដលៃយើងនឹងផ្ទុះចេញជាមួយនឹងពូជវង្សស៊ីស្តាអលៃ
បន្ទាប់ពីថ្ងៃទាំងនោះ ដូចព្រះអម្ចាស់មានព្រះបន្ទូល៖
យើងនឹងដាក់គ្រឿងរ៉ាវរបស់យើងក្នុងខាងក្នុងរបស់ពួកគេ
ហើយនឹងសរសេរនៃលិខិតរបស់ពួកគេ; យើងនឹងជាព្រះនៃពួកគេ
ហើយពួកគេនឹងជាបុរាណសាស្ត្ររបស់យើង។
ពួកគេនឹងមិនបង្កើនអ្នកជិតខាងរបស់ខ្លួនមុនាក់ៗ
និងបងប្អូនរបស់ខ្លួនមុនាក់ៗទៀត ដោយនិយាយថា «ចូរស្តាប់ព្រះអម្ចាស់» ឡើយ;
ដុបិតពួកគេទាំងអស់នឹងស្តាប់យើង ចាប់ពីអ្នកតូចបំផុតក្នុងចំណោមពួកគេ
រហូតដល់អ្នកធំបំផុតក្នុងចំណោមពួកគេ ដូចព្រះអម្ចាស់មានព្រះបន្ទូល។
ដុបិតយើងនឹងអត់ទោសអំពីទុច្ចរិតរបស់ពួកគេ
ហើយនឹងមិននឹកចាំអំពីហេតុបំផ្លាញពួកគេទៀតឡើយ។ យេរេមា 31:31-34។

ពុយាករីទាំងអស់កំពុងកំណត់អត្តសញ្ញាណអំពីថ្ងៃច្រើនក្រោយ ហើយពាក្យសម្តី
«ថ្ងៃច្រើនក្រោយ» នៃក្នុងពុយាករណ៍តំណាងឱ្យរយៈពេលនៃការជំនុំជម្រះ។
ទេវតាទីមួយមានមកដល់នៃឆ្នាំ 1798 នៃពេលវេលាចុងបញ្ចប់
ដើម្បីបុរាណសាស្ត្រអំពីការបរិក្ខត្យនៃការជំនុំជម្រះនៃឆ្នាំ 1844
ដលៃក៏ជាការមកដល់នៃថ្ងៃច្រើនក្រោយផងដែរ។ ថ្ងៃច្រើនក្រោយ គឺជា «ថ្ងៃនៃ» របស់យេរេមា
ដលៃនឹងមកដល់ នៃពេលវេលាជាមុច្ចាស់នឹង «អត់ទោស» «អំពីទុច្ចរិត» ហើយ
«មិននឹកចាំទៀតឡើយ» អំពីអំពើហេតុបំផ្លាញបុរាណសាស្ត្រទ្រង់។
កិច្ចការនោះគួរឲ្យមានសម្រេចដោយព្រះគ្រីស្ត ក្នុងនាមជាមហាបូជាបារាយ
នៃក្នុងថ្ងៃនៃការផុសផុលហេតុបំផ្លាញពួកគេ ក្នុងអំឡុង «ថ្ងៃច្រើនក្រោយ»។

បរិស្ថានជាអាជ្ញាធរនៃទីសម្រាប់មីឡីមានបន្ទុកដលៃដោយសេចក្តីជំនឿក្នុងពន្លឺកំពុងរីក
ចម្រើននៃទេវតាទីបី ដលៃមានមកដល់នៃថ្ងៃទី 22 ខែតុលា ឆ្នាំ 1844 នោះ ពួកគេនឹង
មានសុចិត្តនៃក្នុងគោរពអស់កល្បបដានីច្បាប់របស់ពួកគេជាមួយព្រះយេស៊ូវរួចហើយ។
នេះហើយជាអ្វីដែលយេរេមាមានន័យ នៃពេលវេលាគាត់និយាយថា «បន្ទាប់ពីថ្ងៃទាំងនោះ»។

«ចុងទាំងនោះ» គឺជារយៈពេលទំនាយដដែលនាំទៅដល់ ហើយមានបញ្ចប់នៅក្នុងឆ្នាំ 1844។ វាជា «ចុង» ដដែលដានីយ៍លែ ជំពូក 12 មានយោងដល់។

ប៉ុន្តែ ចូរអនុវត្តទៅតាមផលរូបរបស់អ្នក រហូតដល់ទីបញ្ចប់មកដល់ចុះ
ដុំបិតអ្នកនឹងមានសម្រាក ហើយនឹងឈរនៅក្នុងចំណែករបស់អ្នក
នៅចុងបញ្ចប់នៃចុងទាំងឡាយ។ ដានីយ៍លែ ១២:១៣។

នៅ «ចុងបញ្ចប់នៃចុងទាំងឡាយ» ឬដូចយោងមានបុរសសន្និដ្ឋាន
«ក្រោយចុងទាំងនោះ» ព្រះគ្រីស្ទមានកំណត់ទុកថានឹងដាក់គ្រីស្ទយិន័យរបស់ទ្រង់នៅក្នុង
ដុំផ្ទុកខាងក្នុងរបស់បុរសសុភមង្គល
ហើយសរសេរគ្រីស្ទយិន័យរបស់ទ្រង់លើចិត្តរបស់ពួកគេ។ ដុំផ្ទុកខាងក្នុងនោះ
គឺជាសភាពធម្មជាតិទាប ឬដូចប៉ុលហៅថា សាច់ឈាម ហើយចិត្តនោះ
គឺជាសភាពធម្មជាតិខ្ពស់ជាង។ សចក្រគឺសន្យាសន្យាសន្យាសន្យា
គឺនឹងប្រទានឲ្យបុរសសុភមង្គលមានគំនិតថ្មីនៃពេលវេលាចិត្ត
ហើយមានរូបកាយថ្មីនៅក្នុងការយាងមកជាលើកទីពីរ។
មនុស្សសមានផលកំច្បាតជាមួយអាដាម ដល់ត្រូវបានបង្កើតឡើងតាមរូបព្រះ
ហើយដល់ត្រូវបានបង្កើតឡើងដោយមានទាំងសភាពធម្មជាតិខ្ពស់
និងសភាពធម្មជាតិទាប។ សចក្រគឺសញ្ញារបស់ព្រះគ្រីស្ទ
គឺដើម្បីប្រើប្រាស់លោះមនុស្សជាតិជាមួយនឹងធម្មជាតិទូរគោគរបស់ពួកគេ
ចេញពីបណ្តាសាសនាអំពើហាប។

«នៅក្នុងចុងក្រោយនៃប្រវត្តិសាស្ត្រនៃជីវិតនេះ
សម្បទានធម្មតាបស់ព្រះជាមួយនឹងបុរសជនរបស់ទ្រង់ដល់កាន់តាមបញ្ញត្តិ
នឹងត្រូវបានបន្តឡើងវិញ។ “នៅចុងនៃចុង
យើងនឹងកាន់សម្បទានធម្មតាសម្រាប់ពួកគេជាមួយនឹងសក្រព្វទាំងឡាយ
សក្រព្វហើយនៃលើមយេ និងសក្រព្វដល់លូនលើដី ហើយយើងនឹងបំបាក់ផ្ទុក ដាវ
និងសង្កត់រាងចេញពីជីវិត ហើយនឹងផ្ទុកឲ្យពួកគេដេកនៅដោយសុវត្ថិភាព។
ហើយយើងនឹងភ្ជាប់ពាក្យជាមួយដងដល់អស់កល្បជានិច្ច មនោរម្យ
យើងនឹងភ្ជាប់ពាក្យជាមួយដងក្នុងសចក្រសុចរិត ក្នុងយុគគឺធម៌
ក្នុងសចក្រគឺសុទ្ធជាដ៏សប្បុរស និងក្នុងសចក្រគឺមគ្គុតាករណ៍។
យើងនឹងភ្ជាប់ពាក្យជាមួយដងក្នុងសចក្រសុមោះគួរដង
ហើយដងនឹងស្ថាបនាព្រះអម្ចាស់។”»

«នៅចុងនៃចុង នឹងកើតមានឡើងថា ខ្ញុំនឹងស្តាប់ឮ» ព្រះយេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលថា
«ខ្ញុំនឹងស្តាប់ឮមេ ហើយមេនឹងស្តាប់ឮជីវិត។ ជីវិតនឹងស្តាប់ឮសូរ
ទំពាំងហយជួរ និងបុរេ ហើយទាំងនោះនឹងស្តាប់ឮយសោអលៃ។
ខ្ញុំនឹងសាបព្រះនាងសម្រាប់ខ្ញុំក្នុងជីវិត
ហើយខ្ញុំនឹងអាណិតមគ្គុតាដល់នាងដល់មិនមានទទួលមគ្គុតាករណ៍
ហើយខ្ញុំនឹងនិយាយទៅកាន់អ្នកទាំងឡាយដល់មិនមែនជាបុរសសុភមង្គលរបស់ខ្ញុំថា
អ្នកជាបុរសសុភមង្គលរបស់ខ្ញុំ ហើយពួកគេនឹងនិយាយថា ព្រះអង្គគឺជាព្រះនៃខ្ញុំ»។ ហូសេ
២:១៤-២៣។

«នៅចុងនៃចុង ... សំណល់នៃអ្វីស្រស់ស្អាត និងពួកដល់មានរូបចម្លាក់ពីពូជពង្សយ៉ាក្បប ...
នឹងពឹងផ្អែកលើព្រះអម្ចាស់ ជាព្រះបរិសុទ្ធជនអ្វីស្រស់ស្អាត ដោយសចក្រគឺពិត»។
អសោយ 10:20។ ពី «គ្រប់ជាតិ សាសន៍ ភាសា និងបុរាណវិទ្យា»

នឹងមានអ្នកខ្លះដែលនឹងឆ្ងល់ពីការបដិសេធច្បាប់នេះសារនេះថា
«ចូរក្រោកឡើងចុះ ហើយថ្វាយសិរីល្អដល់ទ្រង់
ដ្បិតម៉ែនៃការជំនុំជម្រះរបស់ទ្រង់មានមកដល់ហើយ»។
ពួកគេនឹងបរិច្ចាគបញ្ចូលទាំងអស់ដែលចង់ពួកគេដាច់នឹងផែនដីនេះ ហើយនឹង
«ថ្វាយបង្គំដល់ព្រះអង្គគង់លើឋានបង្កើតមេ ផែនដី សមុទ្រ
និងប្រភពទឹកទាំងឡាយ»។ ពួកគេនឹងដោះខ្លួនឱ្យរួចពីការជាប់ពាក់ព័ន្ធគ្រប់យ៉ាង
ហើយនឹងឈរនៅចំពោះមុខលោកិយជាសក្ខីភាពនៃចេកុភីមកុតាករណ៍របស់ព្រះ។
ដោយស្ថាប័នបង្កាបតាមគ្រប់គម្រោងការដ៏ទៃវេកាព
ពួកគេនឹងត្រូវបានទទួលស្គាល់ដោយទាំងទេវតា និងមនុស្សសា ជាអ្នកដដែល
«កាន់តាមបញ្ញត្តិរបស់ព្រះ និងសេចក្តីជំនឿរបស់ព្រះយេស៊ូវ»។ វិវរណៈ 14:6-7, 12។

«“មើល ថ្ងៃទាំងឡាយកំពុងមកដល់ នេះជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះយេស៊ូវ
ដល់អ្នកភ័យជំនឿតាមទាន់អ្នកច្បាស់
ហើយអ្នកដទៃទាំងអស់ហើយនឹងតាមទាន់អ្នកសាបព្រះគ្រាប់ពូជ;
ក្នុងទាំងឡាយនឹងហូរស្រាវជ្រាវមែចុះ ហើយទ្រង់ទាំងអស់នឹងរលាយទៅ។
ហើយអញនឹងនាំការជាល្អលើរបស់ប្រជាពលរដ្ឋអ្នករស់នៅលើផែនដីរបស់អញគ្រប់មកវិញ
ហើយពួកគេនឹងសង់ទីក្រុងដែលបានបំផ្លាញឱ្យឡើងវិញ
ហើយស្ថានភាពនៃក្រុងនោះ; ពួកគេនឹងដាច់មុខការទាំងអស់ហើយ
ហើយជីកស្រែដើម្បីការនោះ; ពួកគេនឹងជឿជាក់លើស្ថានភាព
ហើយបរិភោគផលរបស់វាផងដែរ។ ហើយអញនឹងដាំពួកគេនៅលើដីរបស់ពួកគេ
ហើយពួកគេនឹងមិនត្រូវបានដកឡើងពីដីដែលអញបានប្រទានឱ្យពួកគេទៀតឡើយ
នេះជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះយេស៊ូវ ជាព្រះនៃអ្នក។ អម៉េស 9:13-15” Review and Herald,
February 26, 1914»

នៅពេលយើងមើលនិយាយថា «បន្ទាប់ពីថ្ងៃទាំងនោះ» «ថ្ងៃនៃ»
ដែលមានមកមុនកិច្ចការដែលតំណាងដោយព្រះគ្រីស្ទយាងមកព្រះវិហាររបស់ទ្រង់ភូមាមៗ
ដើម្បីសម្ភាសនា គឺជារយៈពេលទំនាយដែលបានបញ្ចប់នៅឆ្នាំ 1798 និង 1844។
ការបញ្ចប់នៃថ្ងៃទាំងនោះ (រយៈពេលទាំងនោះ) មានកំណត់សម្គាល់បុរាណសាស្ត្រ
ដែលក្នុងនោះព្រះគ្រីស្ទបានសាងសង់ព្រះវិហារមីឡូឡាយ៉ា
ហើយនៅពេលទ្រង់យាងមកភូមាមៗនៅថ្ងៃទី 22 ឧសភា ឆ្នាំ 1844
ទ្រង់កំពុងបំពេញម៉ាក្រូគីជីពួក 3 ដែលទ្រង់ក៏បានបំពេញផងដែរ
នៅពេលទ្រង់សម្ភាសនាព្រះវិហារនៅដើម និងនៅចុងកិច្ចបម្រើរបស់ទ្រង់។

«ក្នុងការសម្ភាសនាព្រះវិហារឱ្យដុតពីអ្នកទិញ និងអ្នកលក់របស់លោកិយ នោះ
ព្រះយេស៊ូវបានប្រកាសប្រកាសមុខរបស់ទ្រង់ ក្នុងការសម្ភាសនាចិត្តមនុស្សឱ្យដុតពីម
លិភាពនៃអំពើហិង្សា—ពីបំណងប្រាថ្នាខាងលោកិយ ពីគំនិតសេចក្តីហិង្សាមាតិកា
ពីទម្រង់អាក្រក់ទាំងឡាយ ដែលបំផ្លាញព្រលឹង។ មាតិកា 3:1-3 quoted.» The Desire of
Ages, 161.

ហើយ «បន្ទាប់ពីថ្ងៃទាំងនោះ»
ព្រះគ្រីស្ទមានបំណងសម្ភាសនាព្រះវិហារដែលទ្រង់បានស្ថាបនាឡើង ដែលតំណាងឱ្យកិច្ចការ
របស់ទ្រង់ក្នុងការសម្ភាសនាចិត្តរបស់ប្រជាពលរដ្ឋទ្រង់ពីមលិភាពនៃហិង្សា
ឬដូចជាយោងទៅលើការសរសេរក្រិកយ៉ាងនេះរបស់ទ្រង់លើចិត្ត
និងក្នុងផ្នែកខាងក្នុងរបស់ពួកគេ។

«នេះជាសញ្ញាសម្បជនដ៏ល្អនឹងធុរៈជាមួយពួកគេ បន្ទាប់ពីថ្ងៃទាំងនោះ»
ព្រះអម្ចាស់មានព្រះបន្ទូលថា «អញនឹងដាក់ភ្នំភ្លើងនីមួយៗរបស់អញក្នុងចិត្តពួកគេ
ហើយអញនឹងសរសេរនោះក្នុងគំនិតរបស់ពួកគេ»។
«ហើយអញនឹងមិននឹកចាំអំពើហាប និងអំពើទុច្ចរិតរបស់ពួកគេទៀតឡើយ»។
ដូច្នេះ នៅក្នុងដៃដ៏មានអំណាចនៃព្រះអំពើទាំងនេះហើយ
នោះគឺមានការថ្វាយសម្រាប់ហាបទៀតឡើយ។ ដូច្នេះ បងប្អូនអើយ
ដោយសារព្រះលោហិតនៃព្រះយេស៊ូវ
យើងមានសេចក្តីកុលាហានក្នុងការចូលទៅក្នុងទីបរិសុទ្ធបំផុត តាមផ្លូវថ្មី
និងមានជីវិត ដល់ទ្រង់បានបើកឧទ្ទិសសម្រាប់យើង តាមរយៈវង់នន
គឺសាច់ឈាមរបស់ទ្រង់
ហើយដោយសារយើងមានសម្បជនច្រើនដ៏ឧត្តមលើព្រះដ៏ណាស់របស់ព្រះ។ ហេតុអ្វី
10:14-21។

រយៈពេលពីររយមកនៃឆ្នាំ ដល់ភ្នំជាប់ពាក្យទំនាយនៃនិមិត្ត marah
អំពីការបង្កាញខ្លួនរបស់ព្រះគ្រីស្ទ
ជាមួយនឹងពាក្យទំនាយរយៈពេលពីរពាន់បុរាណមកនៃនិមិត្ត chazon
អំពីបុរាណសាស្ត្រទំនាយ នោះបានចងភ្នំជាប់ ឬភ្នំជាប់ការចាប់ផ្តើមនៃរយៈពេលទំនាយទាំង
ពីរនោះជាមួយនឹងខ្ពស់ភ្នំជាប់និមិត្តបុរាណ
ដល់តំណាងឱ្យការរួមបញ្ចូលគ្នានៃមនុស្សជាតិជាមួយនឹងទេវភាព ដល់ជាកិច្ចការដ៏ល្អ
ព្រះគ្រីស្ទសម្រេចបានក្នុងការសម្រេចដល់កិច្ចឡើងក្នុងអង្គប្រជុំចលនារបស់ទេវតាទីបី
ហើយនាំឱ្យមានសេចក្តីសញ្ញាដ៏ល្អនៃឆ្នាំជាមួយនឹងមួយសន្លឹកប្រាក់ប្រាក់នាក់។

និមិត្តនៃ chazon ដល់បង្កាញអំពីការដាន់ឈ្មួញព្រះវិហារ
គឺជានិមិត្តអំពីមនុស្សជាតិដល់គ្រូបង្រៀនដាន់ឈ្មួញដោយអំពើហាប
តាំងពីការបោះបង្គោលរបស់អាដាមនៅក្នុងសួនអេដេន; ហើយនិមិត្តនៃ marah
ដល់បង្កាញអំពីព្រះរាជកិច្ចរបស់ព្រះគ្រីស្ទក្នុងការសុភារ និងសម្រេចព្រះវិហារ
ទាំងពីរនេះបានសម្រេចនៅថ្ងៃទី 22 ខែតុលា ឆ្នាំ 1844។
មានទំនាយពីរនៃរយៈពេលពីរពាន់បុរាណមកនៃឆ្នាំ អំពីសេចក្តីកំហឹងរបស់ព្រះ
ដល់តំណាងឱ្យការដាន់ឈ្មួញពួកពលបរិវារ និងទីបរិសុទ្ធ។

ទាំងព្រះបន្ទូលទំនាយទាំងពីរនោះ តំណាងឱ្យការដាន់ឈ្មួញមនុស្សជាតិ
ដល់នឹងគ្រូបង្រៀនវិញដោយនិមិត្តនៃម៉ារ៉ា។
សេចក្តីព្រះពិរោធនៃទាំងពីរនោះរបស់ព្រះបុរាណនឹងបុរាណសាស្ត្ររបស់ទ្រង់
តំណាងឱ្យសេចក្តីព្រះពិរោធនៃមនុស្សជាតិដល់បានផ្តល់កិច្ចៈ
ដល់នឹងអាចគ្រូបង្រៀនសង្គមនោះ
និងសុភារឡើងវិញបានដោយព្រះរាជកិច្ចរបស់ព្រះគ្រីស្ទ ក្នុងការសុភាបនាឡើងវិញ
និងសម្រេចព្រះវិហារដល់បានផ្តល់កិច្ចៈ។

ការខឹងគ្រូបង្រៀនទាំងពីរនេះ តំណាងឱ្យធម្មជាតិខុស និងធម្មជាតិទាបរបស់មនុស្សជាតិ។
នៅពេលអាដាមផ្តល់កិច្ចៈ ធម្មជាតិទាបបានកាន់អធិបតេយ្យភាពលើធម្មជាតិខ្ពស់
ហើយព្រះគ្រីស្ទមានព្រះបំណងសម្រាប់មនុស្សជាតិ
ធម្មជាតិខ្ពស់គ្រូបង្រៀនគ្រប់គ្រងលើធម្មជាតិទាប។ នៅពេលអាដាមផ្តល់កិច្ចៈ
ធម្មជាតិខ្ពស់បានចុះចាញ់ចំពោះគណៈរបស់ធម្មជាតិទាប
ហើយព្រះបំណងរបស់ព្រះបានគ្រូបង្រៀនបញ្ចូល។ នេះហើយជាអ្វីដែលមានន័យដោយពាក្យ

«ការបុរើចិត្ត» ក្នុងព្រះគម្ពីរ។ ការបុរើចិត្ត មានន័យថា ធម្មជាតិខុសគ្នាពីធម្មតាធម្មជាតិធម្មតា។ ការបុរើចិត្ត មានន័យថា បញ្ចេញសេចក្តី ឬ បង្កើនឲ្យមានការបុរើចិត្ត។

ការឧក្រាស់ពុទ្ធពរហុមទណ្ឌឧប្បដ្ឋាននឹងនគរខាងជើង
គឺជាការឧក្រាស់ពុទ្ធពរហុមទណ្ឌឧប្បដ្ឋាននឹងធម្មជាតិទាប
ដែលមានបង្កការបាត់បង់ធម្មជាតិខ្ពស់នៃពិសេសភាពសត្វលាក់ចុះ។
ការឧក្រាស់ពុទ្ធពរហុមទណ្ឌឧប្បដ្ឋាននេះមានមកជាមុនសិន ព្រោះពុទ្ធគ្រិស្តស្តាប់បានចាប់ផ្តើមកិច្ច
ការប្រែប្រួលនេះនៅក្នុងកន្លងដែលវាបានចាប់ផ្តើមជាលើកដំបូង
ហើយវាបានចាប់ផ្តើមដោយគណៈប្រតិភូរបស់ធម្មជាតិទាប គឺជាគណៈប្រតិភូដែលបានចាប់ផ្តើម
គ្រិស្តស្តាប់បានចាប់ផ្តើមកិច្ចការរបស់ពុទ្ធអង្គគណៈដោយការតមអាហាររយៈពេលស្រីបង្កើន។

«ព្រះគ្រីស្ទមានធុរកិច្ចជា
ដើម្បីបំបាត់បន្ទុកផ្នែកនៃការនាំចេញពីសង្គមគ្រប់គ្រាន់ឲ្យសម្រេចបានជោគជ័យ
ទ្រង់ត្រូវបានផ្តល់ឱកាសកិច្ចការនៃការប្តូររោសលោះមនុស្ស
នោះគ្រប់គ្រាន់ដែលនាំចេញពីនាសបានបាត់បង់នោះឯង។
អាដាមមានដួលរលំដោយការបណ្តេញដោយខ្លួនតាមសេចក្តីបំប៉ងប្រាថ្នានៃចំណង់អាហារ។
ដើម្បីបំបាត់ពុម្ពឲ្យជាប់ជានិច្ចលើមនុស្សអំពីភាគពុលកិច្ចរបស់គាត់ក្នុងការគោរព
តាមក្រឹត្យវិន័យរបស់ព្រះ ទ្រង់បានបាត់បង់ឱកាសកិច្ចការនៃការប្តូររោសលោះដោយក
នៃម្សៅទម្រង់ខាងរូបកាយរបស់មនុស្ស។ ការផ្តល់កុំប៉ូស៊ីតក្នុងគុណធម៌
និងការខូចទ្រង់ទ្រាយនៃព្រះពុទ្ធសាសនាមនុស្ស ភាគច្រើនបណ្តាលមកពីការបណ្តេញដោយខ្លួន
តាមចំណង់អាហារដែលត្រូវបានបង្កើនឲ្យរីកចម្រើន»។ Testimonies, volume 3, 486.

ការឧប្បាលកំហឹងទីពីរគឺទាស់នឹងធម្មជាតិខូចរាងខូចសំ ដលៃតំណាងដោយនគរខាងត្បូង
 ជាកន្ទលងដលៃក្រុងយប្បសាឡឹមសុចិតនៃ
 ហើយជាទីក្រុងដលៃព្រះហនធុរើសរើសដាក់ព្រះនាមរបស់ទ្រង់។ នៅចុងទី ២២ ខត្តលា ឆ្នាំ
 ១៨៤៤ កិច្ចការដលៃព្រះគ្រីស្ទមានព្រះបំណងធុរើ
 នឹងកិច្ចការដលៃទ្រង់កំពុងសម្រេចនៅឥឡូវនេះ
 គួររំលឹកតំណាងដោយដំបងទាំងពីរបស់អសេគោល។

នៅពេលដំបងទាំងពីរបស់អសេគោលគួររៀនសូត្រប្រធានគ្រប់ចូលគុណជាដំបងតម្លៃយ៉ាងរៀនរហូត
នោះវាក៏ពុទ្ធក៏ណាស់អត្តកសញ្ញាណសច្ចេកុដិសញ្ញា
ដល់កុនុងនោះព្រះគ្រិស្តទទួលបានក្រាបចេញពីបុរាណសុត្ររបស់ទ្រង់ជារៀនរហូត
ហើយធម្មជាតិខ្ពស់
និងធម្មជាតិទាបគួររៀនសូត្រប្រធានគ្រប់ចូលគុណជាដំបងតម្លៃយ៉ាងរៀនរហូត
ហើយមនុស្សសក្តានុពលគ្រប់ចូលគុណជាដំបងតម្លៃយ៉ាងរៀនរហូត។ កុនុងសុចានភាពមិនទាន់បុរេចិត្ត
ធម្មជាតិទាបរបស់មនុស្ស ដល់តំណាងដោយសច្ចេកុដិក្រវាធនលើកដំបូង
បានគ្រប់គ្រងលើធម្មជាតិខ្ពស់របស់មនុស្ស
ដល់តំណាងដោយសច្ចេកុដិក្រវាធានក្រវាធាន។ ដូចនេះ
សច្ចេកុដិក្រវាធនលើកដំបូងបានបុរាណនឹងនគរខាងជើង ដល់តាមភូមិសាស្ត្រសុចិត្តនៃ
"ខាងលើ" នគរខាងត្បូង។

រយៈពេលពីររយមុកឆ្នាំនា ដដែលគ្រប់ទសវត្សរ៍នេះទាំងពីរនៃ marah និង chazon
ជាមួយនឹងទំនាក់ទំនង និងមនុស្សភាព ក្នុងការចាប់ផ្តើមរបស់វាទាំងពីរ
នោះគួរមានបុគ្គលិកជំនាញជាមួយនិងចិត្តអោយ នៅពេលដដែលគ្រប់ទសវត្សរ៍នេះ

ការរបស់ទេវតាទីបីជាមួយនឹងមួយសន្លឹកស្រីបបួនពាន់នាក់។
នេះគឺជាព្រះបន្ទូលទំនាយអំពីសចក្ខីព្រះពិរោធចុងក្រោយបុរាណនឹងនគរខាងត្បូង
ដដែលគួរឲ្យមានភាពជាមួយនឹងព្រះបន្ទូលទំនាយអំពីការលេចមកនៃឆ្នាំ 1844
ពីព្រោះសចក្ខីសព្វញ្ញាធុគល់ចិត្តចម្លើយនៃពលបុរិច្ឆេទ ប៉ុន្តែតែងតែកាយចម្លើយ
(នគរខាងជើង) គួរឲ្យមានការឡើងវិញនៃពលការយាងមកលើកទីពីរ
ក្នុងមួយបំពេញចក្ខុភាពប៉ុណ្ណោះ។

ខទីស្រីប នង្គោលនិយ័ត ជំពូកដប់មួយ កំណត់សម្គាល់ទាំងពលវលោចុងបញ្ចប់ទាំងពីរ
ហើយដោយការផ្សព្វផ្សាយនេះ
វាបញ្ចប់ជាខុសពីខុសប្រែវត្ថុសាស្ត្ររាជ្យករណ៍ខាងក្នុង និងខាងក្រៅ
ក្នុងអំឡុងបុរាណសាស្ត្រនៃសត្វមកពីផែនដី ក្នុងអំឡុងពេល ជំពូកដប់បី។
សចក្ខីពិតនៃសត្វមានប្រភពក្នុងខនេះ កំណត់ឲ្យទាំងខុសស្រីសចក្ខីពិតខាងក្នុង
និងខាងក្រៅ ដដែលព្រះគ្រីស្ទមានយាងមកដើម្បីកំណត់សម្គាល់
និងសម្រេចឲ្យមាននៃក្នុងរាស្ត្ររបស់ព្រះអង្គ។ សចក្ខីពិតនៃថា
មនុស្សជាតិដែលមានបញ្ចូលជាមួយទេវតា មិនប្រព្រឹត្តអំពើហិង្សាឡើយ
គួរឲ្យមានកំណត់ដោយពន្លឺនៃពាក់ព័ន្ធនឹងឥទ្ធិពលនៃការប្រើប្រាស់ចំណេះដឹង
ហើយវាកំណត់ឲ្យសចក្ខីពិតខាងក្នុងរបស់រាស្ត្រព្រះ នៅចុងចុងក្រោយ។
ពន្លឺនៃសត្វមានកំណត់ដោយសង្គត្តិរាងកាយអំណាចទាំងឡាយ
ដដែលដឹកនាំពិភពលោកទៅកាន់អាម៉ាតឌេន គឺជាសចក្ខីពិតខាងក្រៅរបស់រាស្ត្រព្រះ
នៅចុងចុងក្រោយ។

យើងនឹងបន្តការសិក្សានេះនៅក្នុងអត្ថបទបន្ទាប់។

ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះយេស៊ូវ មានមកដល់ខ្ញុំម្តងទៀតថា៖ «ឯអ្នក កូនមនុស្សសម្លឹង
ចូរយកដំបងមួយមក ហើយសរសេរលើវាថា “សម្រាប់យូដា
និងសម្រាប់កូនចៅអីស្រាអែលជាសហព័ន្ធរបស់គាត់”។ រួចចូរយកដំបងមួយទៀតមក
ហើយសរសេរលើវាថា “សម្រាប់យ៉ូសែប ដំបងរបស់អប្បេរាអិម
និងសម្រាប់រដ្ឋអីស្រាអែលទាំងមូលជាសហព័ន្ធរបស់គាត់”។
ហើយចូរក្រាបបង្គំទាំងពីរចូលគ្នាឲ្យទៅជាដំបងតែមួយ
ដើម្បីបំពេញវាក្យជាមួយនៃក្នុងដំបងរបស់អ្នក។
ហើយកាលណាកូនចៅនៃប្រៃសណីភាពរបស់អ្នកនិយាយមកកាន់អ្នកថា
“តើអ្នកមិនប្រាប់យើងទេ របស់ទាំងនេះមានន័យដូចម្តេច?”
នោះចូរនិយាយទៅកាន់ពួកគេថា “ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលដូច្នេះថា មើល
ខ្ញុំនឹងយកដំបងរបស់យ៉ូសែប ដដែលនៅក្នុងដំបងរបស់អប្បេរាអិម
និងកុលសម្ព័ន្ធទាំងឡាយនៃអីស្រាអែលជាសហព័ន្ធរបស់គាត់
ហើយខ្ញុំនឹងដាក់ពួកគេជាមួយនឹងវា គឺជាមួយនឹងដំបងរបស់យូដា
ហើយផ្សព្វផ្សាយទៅជាដំបងតែមួយ ហើយវានឹងក្លាយជាមួយនៃក្នុងដំបងរបស់ខ្ញុំ”។
ដំបងទាំងឡាយដែលអ្នកសរសេរលើនោះ គួរឲ្យមានក្នុងដំបងរបស់អ្នក
នៃចំពោះមុខភ្នែករបស់ពួកគេ។ ហើយចូរនិយាយទៅកាន់ពួកគេថា
“ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលដូច្នេះថា មើល
ខ្ញុំនឹងយកកូនចៅអីស្រាអែលចេញពីកណ្តាលសាសន៍ដទៃទាំងឡាយ
ដដែលពួកគេមានទៅនៃនោះ ហើយខ្ញុំនឹងប្រមូលពួកគេពីគ្រប់ទិសទី
និងនាំពួកគេចូលមកក្នុងស្រុករបស់ខ្ញុំឲ្យឆាប់។
ខ្ញុំនឹងផ្សព្វផ្សាយពួកគេទៅជាប្រជាជាតិតែមួយនៃក្នុងស្រុកនោះ

លើកន់ទាំងឡាយនៃអីស្រាអែល
 ហើយស្តេចកម្ពុជានឹងជាស្តេចសម្រាប់ពួកគេទាំងអស់គ្នា។
 ពួកគេនឹងមិនជាពីរបុរាណជាតិទៀតឡើយ
 ហើយក៏នឹងមិនគួរឲ្យមានបង្អែកជាពីរនគរទៀតសោះដែរ។
 ពួកគេនឹងមិនបង្កអាប់ខ្លួនដោយរូបពុររបស់ខ្លួនទៀតឡើយ
 ឬដោយរបស់គួរសមអាប់ខ្លួនរបស់ខ្លួន ឬដោយអំពើលង្វើណាមួយរបស់ខ្លួនឡើយ។
 ប៉ុន្តែ ខ្ញុំនឹងសង្កត់ត្រូវពួកគេចេញពីគ្រប់ទីលំនៅទាំងឡាយ
 ដែលនៅទីនោះពួកគេបានបុរេវត្ថុអំពើហាប
 ហើយខ្ញុំនឹងសម្អាតពួកគេឲ្យស្អាតបំផុត។ ដូច្នេះ ពួកគេនឹងជាបុរាណសត្វរបស់ខ្ញុំ
 ហើយខ្ញុំនឹងជាពុររបស់ពួកគេ។ ដរាប ជាអ្នកបម្រើរបស់ខ្ញុំ នឹងជាស្តេចលើពួកគេ
 ហើយពួកគេទាំងអស់គ្នានឹងមានអ្នកកង្ការលក់មួយ។
 ពួកគេក៏នឹងដើរតាមសេចក្តីនិច្ចនិយមរបស់ខ្ញុំ ហើយកាន់តាមក្រឹត្យវិន័យរបស់ខ្ញុំ
 នឹងបុរេវត្ថុតាមក្រឹត្យទាំងនោះ។
 ពួកគេនឹងស្ថានភាពនៅក្នុងស្រុកដែលខ្ញុំបានប្រទានដល់យ៉ាកុប
 ជាអ្នកបម្រើរបស់ខ្ញុំ គឺជាស្រុកដែលបុរេបុរសរបស់អ្នករាល់គ្នាបានស្ថានភាពនៅ
 ហើយពួកគេនឹងស្ថានភាពនៅទីនោះ គឺពួកគេ នឹងកូនចៅរបស់ពួកគេ
 និងកូនចៅនៃកូនចៅរបស់ពួកគេ ជារៀងរហូត ហើយដរាប ជាអ្នកបម្រើរបស់ខ្ញុំ
 នឹងជាមេដឹកនាំរបស់ពួកគេជារៀងរហូត។ លើសពីនេះទៀត
 ខ្ញុំនឹងផ្សព្វផ្សាយសេចក្តីសញ្ញាណស្នេហាសុខសាន្តជាមួយពួកគេ។
 នោះនឹងជាសេចក្តីសញ្ញាណអស់កល្បជានិច្ចជាមួយពួកគេ។ ខ្ញុំនឹងតាំងពួកគេឡើង
 ហើយបង្កកើនពួកគេឲ្យចម្រើន
 ហើយខ្ញុំនឹងតាំងទីបរិសុទ្ធរបស់ខ្ញុំនៅកណ្តាលពួកគេជារៀងរហូត។
 គួរសាលរបស់ខ្ញុំក៏នឹងនៅជាមួយពួកគេដែរ។ មែនហើយ ខ្ញុំនឹងជាពុររបស់ពួកគេ
 ហើយពួកគេនឹងជាបុរាណសត្វរបស់ខ្ញុំ។ ហើយសាសន៍ដទៃទាំងឡាយនឹងដឹងថា គឺខ្ញុំ
 ពុរយេស៊ូ ជាអ្នកផ្សព្វផ្សាយអីស្រាអែលបរិសុទ្ធ
 កាលណាទីបរិសុទ្ធរបស់ខ្ញុំស្ថិតនៅកណ្តាលពួកគេជារៀងរហូត"»។ អសេគោល
 37:15-28។